

[Arbejds- og Socialministeren.]

spanske Ryttere, repræsenterer disse Anlæg med deres Træpæle og navnlig med deres Jerntraad en vis Værdi. Det er anslaaet, at Pigtraadsspærringerne repræsenterer en Jernmængde paa i alt ca. 12 500 t Jern. Man kan dog ikke antage, at Traaden kan anvendes som Hegnstraad i Landbruget, idet Piggene paa Traadene sidder meget tættere end paa den Pigtraad, som sædvanlig anvendes, og man jo i øvrigt i Landbruget efterhaanden er ved at gaa over til Anvendelsen af strømførende Traad som Afspærringer. Hvis ikke anden Anvendelse kan findes, vil Traaden, der af Hensyn til Demonteringen maa opsamles i Ruller, kunne nyttiggøres ved Omsmeltning i Staalværker.

I Lovforslagets § 2 er derefter omhandlet de mange tyske Telefon- og Telegrafledninger samt Ledninger for elektrisk Strøm, som gennemkrydser Landet. I det Omfang, hvori disse Anlæg vil kunne indgaa i eksisterende Anlæg, vil det være naturligt at bruge dem, men i øvrigt bør Nedtagelse finde Sted ved Statens Foranstaltning. Da de tyske Master, som for en væsentlig Dels Vedkommende er importeret, og de dertil hørende Ledninger repræsenterer en ikke ringe Værdi, er der i dette Tilfælde Tale om et Arbejde, som formodes at kunne bære sig eller endog at kunne give et lille Overskud. Antallet af Master ligger formentlig mellem 100 000 og 200 000, og langt de fleste af dem er imprægnerede og af godt udenlandsk Træ, saaledes at de enten straks eller senere maa kunne finde Anvendelse hos de bestaaende Telefonselskaber og Elektricitetsværker. De vil ogsaa i opskaaet Stand være velegnede som Bygningstømmer til Møbelplader el. lign.

Anslaar man Antallet af Master til i alt ca. 150 000, kan disse rent skønmæssigt anslaaes at have en Værdi af ca. 1,5 Mill. Kr., maaske mere, hvortil kommer Værdien af Ledningstraad, underjordiske Kabler m. v. Beskæftigelsen ved disse Nedtagelsesarbejder anslaaes til ca. 5 000 Arbejdsmaaneder, svarende til en Arbejds løn paa ca. 2,5 Mill. Kr. Det er i Lovforslaget foreslaaet, at disse Arbejder skal iværksættes ved Trafikministeriets og Ministeriet for offentlige Arbejders Foranstaltning, idet disse Ministerier har den naturlige Tilknytning til de Organer — Statstelegrafen, Telefonselskaber og Elektricitetsværker —, som er i Stand til at give de fornødne Oplysninger om, i hvilket Omfang Anlæggene kan indpasses i de danske Ledningssystemer eller Materialerne anvendes til dansk Formaal.

Endelig har man, som for lidt siden nævnt, i Lovforslagets § 3 truffet den Ordning, at der af Arbejds- og Socialministeriet foretages en Registrering af samtlige de af tyske Myndigheder her i Landet opførte Barakker. Heller ikke denne Opgave er ny for Arbejds- og Socialministeriet, idet Beskæftigelsescentralen under hele Krigen har ladet bygge transportable Barakker, der har fundet god Anvendelse i beskæftigelsesmæssige og andre Formaal. Oprindeligt tog Arbejdsministeriet Initiativet til denne Barakbygning paa Grund af de vanskelige Indkvarteringsforhold i Brunkulslejerne, som truede med at hemme Brunkulsproduktionen, og som i øvrigt medførte en utilbørlig Udnyttelse af de ved denne Produktion beskæftigede Arbejdere, som maatte betale urimelige Beløb for Indkvartering i uegnede Boliger. Ogsaa ved de af Beskæftigelsescentralen oprettede og drevne Ungdoms- og Beskæftigelsesleje har disse Barakker fundet god Anvendelse. Ved de mange Arbejder, som nu i den kommende Tid maa forventes at blive iværksat ved Statens Foranstaltning, bl. a. ved de Arbejder, som omhandles i nærværende Lovforslag, vil der sikkert blive god Brug for de Barakker, som vi paa denne Maade kan overtage efter Tyskerne. Men, som nævnt, vil sikkert ogsaa Militæret være interesseret i disse Barakker, ligesom Fængselsvæsenet efter Vedtagelsen af det nye Straffelovsforslag sikkert faar Brug for mange Barakker til Anbringelse af Straf-arbejdsfanger. Det siger sig selv, at de tyske Barakker efter de Erfaringer, som vi har indhøstet om Tyskernes hygiejniske Standard, maa desinficeres og istandsættes, inden danske Arbejdere eller andre Befolkningsgrupper kan anvende dem. Netop under Hensyn til de mange Interesser, der er for disse Barakker, har man ment det bedst, at den samlede Regering eller et af denne nedsat Udvalg tager den endelige Bestemmelse om, hvilke Myndigheder eller private der fremtidig skal raade over Barakkerne.

En Disposition over de tyske Barakker, Anlæg, Materialer m. v. kan selvsagt ikke ske, uden at der træffes Aftale med de her-værende allierede Myndigheder, men man har fra dansk Side god Grund til at vente et positivt Resultat af disse Forhandlinger.

Et af de Spørgsmaal, der naturligvis vil interessere mest, er Spørgsmaalet om, hvorledes de i Lovforslaget omhandlede Retableringsarbejder skal finansieres.

Efter den Forsikringsordning, som man i sin Tid har truffet ved forskellige herom givne Love, skulde de private Ejere, hvis